

A decorative border of golden floral and leaf motifs surrounds the central text. The border consists of a repeating pattern of small flowers and leaves on thin stems, creating a rectangular frame.

BAHÁ'U'LLÁH

APSLĒPTIE
VĀRDI

Bahá'u'lláh
Apslēptie vārdi

Rīgas Bahai ticības draudze
2021

UDK 286

Ba174

Šis dokuments ir pieejams Bahāju uzzīņu bibliotēkas „Vienotības pērles” vietnē: www.bahai.lv/biblioteka

Tulkots no teksta angļu valodā *Writings of Bahá'u'lláh: The Hidden Words*. Angļu valodā tulkojis Shoghi Effendi ar dažu angļu draugu palīdzību. Pieejams: <https://www.bahai.org/library/>

No angļu valodas tulkojusi Renāte Ābeltiņa 2015. gadā.

Redaktors: Māris Pavlovs

Korektors: Pēteris Folkmanis

Maketētāja: Ineta Alvarado

Trešais, atjaunotais izdevums

© Rīgas Bahai ticības draudze, latviešu valodā, 2021

© Bahá'í International Community, angļu valodā

ISBN 978-9934-9070-3-6 (PDF)

ISBN 978-9934-9070-2-9 (iespiesta)

Satura rādītājs

Pirmā daļa: no arābu valodas / 5

Otrā daļa: no persiešu valodas / 25

Pirmā daļa
No arābu valodas

VIŅŠ IR GODĪBU GODĪBA

Tas ir nonācis no godības valstības, un to ir teikusi spēka un varas mēle, atklājot seno laiku praviešiem. Mēs esam uztvēruši tā iekšējo būtību un tērpuši īsos vārdos par žēlastības zīmi taisnīgajiem, lai viņi saglabā uzticību derībai ar Dievu un ar savu dzīvi attaisno Viņa uzticēšanos, un gara valstībā iegūst dievišķo tikumu dārgumus.

1. TU, GARA DĒLS!

Mans pirmais padoms ir šāds: Saglabā šķīstu, labestīgu un starojošu sirdi, lai tev pieder sena, nezūdoša un mūžīga vara.

2. TU, GARA DĒLS!

Vislabākais no visām lietām Manās acīs ir taisnīgums; nenovērsies no tā, ja tu ilgojies pēc Manis, un neesi vienaldzīgs pret to, lai Es varu tev uzticēties. Ar tā palīdzību tu visu redzēsi ar savām un nevis ar citu acīm, un tu visu sapratīsi, paļaujoties uz savām, nevis sava kaimiņa zināšanām. Apdomā savā sirdī, kādam tev pienākas būt. Patiesi, taisnīgums ir Mana dāvana tev un Manas mīlošās laipnības zīme. Neizlaid to no acīm.

3. TU, CILVĒKA DĒLS!

Slēpts savā sensenajā esībā un savas būtības aizlaicīgajā mūžībā, Es apzinos savu mīlestību pret tevi, tāpēc Es radīju tevi, atainoju tevī savu tēlu un atklāju tev savu daili.

4. TU, CILVĒKA DĒLS!

Man mīļa tava radīšana, tāpēc Es radīju tevi. Mīli Mani, lai Es varu saukt tevi vārdā un pildīt tavu dvēseli ar dzīvinošu garu.

5. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Mīli Mani, lai Es varu mīlēt tevi. Ja tu Mani nemīlēsi, Mana mīlestība nespēs sasniegt tevi. Iegaumē to, ak kalps.

6. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Mana mīlestība ir tava paradīze, tavs debesu mājoklis, tava saplūšana ar Mani. Ienāc tajā un nevilcinies. Tā tas ir nolemts Mūsu ķēniņvalsts augstumos un Mūsu cildenajā valstībā.

7. TU, CILVĒKA DĒLS!

Ja tu Mani mīli, novērsies no sevis, un, ja tu meklē Manu labpatiku, nedomā par to, kas patīk tev, lai tu vari saplūst ar Mani un Es varu mūžīgi dzīvot tevī.

8. TU, GARA DĒLS!

Tev nebūs miera, kā tikai atsakoties no sevis un pievēršoties Man; jo tev pienākas godināt Manu vārdu, nevis savu, uzticēties Man, nevis sev, un Es vēlos, lai Mani vienīgo mīl vairāk par visu, kas pastāv.

9. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Mana mīlestība ir Mans cietoksnis, kas tajā ienāk, ir drošs un pasargāts, bet, kas no tā novēršas, noteikti apmaldīsies un pazudīs.

10. TU, IZPAUSMES DĒLS!

Tu esi Mans cietoksnis; ienāc tajā, lai vari būt drošībā. Tevī ir Mana mīlestība, zini to, lai vari rast Mani savā tuvumā.

11. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Tu esi Mans gaismeklis, un Mana gaisma ir tevī. Saņem no tās savu spozmi un nemeklē nevienu citu kā Mani, jo Es esmu tevi radījis bagātu un dāsni lējis savu labvēlību pār tevi.

12. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Ar spēka rokām Es esmu tevi veidojis un stingriem pirkstiem tevi radījis, un tevī Es esmu licis savas gaismas būtību. Esi mierā ar to un nemeklē neko citu, jo Manu roku darbs ir pati pilnība un Mana pavēle ir negrozāma. Nesvārsties un nešaubies par to.

13. TU, GARA DĒLS!

Es esmu radījis tevi bagātu, kāpēc tu esi nolaidies līdz nabadzībai? Es esmu piešķīris tev cēlu veidolu, kāpēc tu pazemo sevi? No savu zināšanu dziļumiem Es dāvāju tev esamību, kāpēc tu meklē apgaismību no citiem, nevis no Manis? No mīlestības māliem Es esmu radījis tevi, kāpēc tu saejies ar citiem? Vērs skatu uz sevi, lai tu vari atrast sevī Mani, diženu, varenu un pašpastāvošu.

14. TU, CILVĒKA DĒLS!

Tu esi Mana valstība, un Mana valstība nekad neiet bojā, kāpēc bīsties tu no bojāejas? Tu esi Mana gaisma, un Mana gaisma nekad neizdziest, kāpēc baiļojies tu, ka tā var satumst? Tu esi Mana godība, un Mana godība nekad neizbāl, tu esi Mans tērps, un Mans tērps nekad netiks nonēsāts. Nebeidz mīlēt Mani, lai tu vari atrast Mani godības valstībā.

15. TU, IZTEIKSMES DĒLS!

Cel savu vaigu uz Mani un atsakies no visa, izņemot Mani, jo Mana vara nekad

nebeidzas un Mana valstība neizzūd. Ja tu meklē ko citu, nevis Mani, tu vari meklēt mūžīgi visā plašajā Visumā, bet tavi meklējumi būs veltīgi.

16. TU, GAISMAS DĒLS!

Aizmirsti visu, izņemot Mani, un biedrojies ar Manu garu. Tā ir Manas pavēles būtība, tāpēc ņem to vērā.

17. TU, CILVĒKA DĒLS!

Esi mierā ar Mani un nemeklē citu palīgu, jo neviens cits nevar tev sniegt piepildījumu.

18. TU, GARA DĒLS!

Neprasi no Manis neko tādu, ko Mēs tev nevēlam, bet esi mierā ar to, ko Mēs esam tev lēmuši, jo tas darīs tev labu, ja ar to būsī apmierināts.

19. TU, BRĪNIŠĶĀS PARĀDĪBAS DĒLS!

Es esmu iedvesis tevī savu garu, lai tu mīlētu Mani. Kāpēc tu esi pametis Mani un meklē citu mīļoto?

20. TU, GARA DĒLS!

Manas prasības pret tevi ir lielas, tās nav iespējams aizmirst. Mana žēlastība pret tevi ir neizmērojama, to nav iespējams aizplīvurot. Mana mīlestība ir radusi mājokli tevī, to nav iespējams noslēpt. Tev atmirdz Mana gaisma, to nav iespējams aptumšot.

21. TU, CILVĒKA DĒLS!

Spožas godības kokā Es esmu iekāris tev izmeklētus augļus, kāpēc tu esi novērsies no tiem un apmierināts baudi to, kas ir mazvērtīgs? Atgriezies pie tā, kas dos tev labumu debesu valstībā.

22. TU, GARA DĒLS!

Es esmu radījis tevi cēlu, bet tu esi sevi pazemojis. Celies un esi tas, par ko esi radīts.

23. TU, VISAUGSTĀKĀ DĒLS!

Es aicinu tevi uz nemirstību, bet tu meklē to, kas iznīkst. Kas gan ir licis tev novērsties no tā, ko vēlamies Mēs, un meklēt to, ko vēlies pats?

24. TU, CILVĒKA DĒLS!

Nepārkāp savas robežas un neprasi to, kas tev nepienākas. Meties ceļos Dieva, spēcīgā un varenā Kunga, vaiga priekšā.

25. TU, GARA DĒLS!

Nedižojies nabaga priekšā, jo Es viņam rādu ceļu un redzu tevi tavā ļaunumā, un nolādu tevi uz mūžīgiem laikiem.

26. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Kā tu vari aizmirst savus pārkāpumus un nosodīt citu pārkāpumus? Es nolādu tos, kas tā dara.

27. TU, CILVĒKA DĒLS!

Nenosodi citu grēkus, ja pats esi grēcinieks. Ja tu šo pavēli pārkāpsi, būsi nolādēts, Es to apliecinu.

28. TU, GARA DĒLS!

Iegaumē šo patiesību: Tas, kas liek cilvēkiem būt taisnīgiem un pats ir netaisnīgs, nenāk no Manis, lai gan viņš nes Manu vārdu.

29. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Nepiedēvē citiem to, ko tu negribi, lai piedēvē tev, un nerunā vārdus, kas neatbilst taviem darbiem. Tāda ir Mana pavēle tev, izpildi to.

30. TU, CILVĒKA DĒLS!

Neliedz Manam kalpam to, ko viņš lūdz no tevis, jo viņa vaigs ir Mans vaigs, kaunies Manā priekšā.

31. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Atskaities sev par katru dienu, iekams tevi sauks pie atbildības, jo nāve pienāks neaicināta un liks tev atskaitīties par saviem darbiem.

32. TU, VISAUGSTĀKĀ DĒLS!

Es esmu licis nāvei būt tev par prieka vēstnesi. Kāpēc tu bēdājies? Es esmu licis gaismai liet pār tevi savu spozmi. Kāpēc tu slēpies no tās?

33. TU, GARA DĒLS!

Ar gaismas prieka vēsti Es sveicu tevi. Liksmojies! Uz svēto galmu es aicinu tevi, nepamet to, lai tu vari mūžīgi dzīvot mierā.

34. TU, GARA DĒLS!

Svētības gars nes tev prieka vēsti par atkalredzēšanos, kāpēc tu skumsti? Varenības gars dod tev svētību ciņā par Viņa mācību, kāpēc tu slēpies? Gaisma no Viņa vaiga rāda tev ceļu, kā gan tu vari nomaldīties?

35. TU, CILVĒKA DĒLS!

Neesi noskumis citādi, kā vien tad, kad esi tālu no Mums. Priecājies tikai tad, kad tuvinies Mums un atgriezies pie Mums.

36. TU, CILVĒKA DĒLS!

Priecājies no visas sirds, ka vari būt cienīgs satikt Mani un atstarot Manu daili.

37. TU, CILVĒKA DĒLS!

Nenomet no sevis Manu skaisto tērpu un neatsakies no Mana spirdzinošā avota ūdens malka, lai tu nebūtu mūžīgi izslāpis.

38. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Ievēro Manus likumus, ja mīli Mani, un atsakies no savām vēlmēm, ja vēlies iepriecināt Mani.

39. TU, CILVĒKA DĒLS!

Neizturies nevērīgi pret Manām pavēlēm, ja tu mīli Manu daili, un ieklausies Manos padomos, ja vēlies izpelnīties Manu labpatiku.

40. TU, CILVĒKA DĒLS!

Ja arī tu trauktos caur bezgalīgo telpu un šķērsotu debesu plašumus, tu neradīsi mieru, ja neklausīsi Mūsu pavēlei un nezemosies Mūsu vaiga priekšā.

41. TU, CILVĒKA DĒLS!

Daudzini Manu mācību, lai Es varu atklāt tev savas godības noslēpumus un apgaismot tevi ar mūžības gaismu.

42. TU, CILVĒKA DĒLS!

Zemojies Manā priekšā, lai es varu visžēlīgi apciemot tevi. Celies aizstāvēt Manu mācību, lai tu vēl zemes virsū gūtu uzvaru.

43. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Piemini Mani uz Manas zemes, lai Es varu savās debesīs atcerēties tevi un lai Manas acis un tavējās rod mierinājumu.

44. TU, TROŅA DĒLS!

Tavas ausis ir Manas ausis, klausies ar tām.
Tavas acis ir Manas acis, skaties ar tām, lai
savas dvēseles dziļumos tu vari apliecināt
Manu cēlo svētumu un Es varu apliecināt
tavu cēlo stāvokli.

45. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Meklē mocekļa nāvi Manā ceļā, gandarīts
par Manu labpatiku un pateicīgs par
Maniem lēmumiem, lai tu vari atdusēties
kopā ar Mani zem diženuma baldahīna
godības mājoklī.

46. TU, CILVĒKA DĒLS!

Apdomā un apsver. Vai tu vēlies nomirt
savā gultā vai arī liet savas asinis uz pīšļiem
kā moceklis Manā ceļā un kļūt par Manas
pavēles atklājēju un Manas gaismas atspo-
guļotāju augstajā paradīzē? Pieņem pareizo
lēmumu, ak kalps!

47. TU, CILVĒKA DĒLS!

Pie Manas dailes! Tavu matu krāsošanās
tavās asinīs ir Manās acīs diženāks darbs par

Visuma radīšanu un abu pasaulu gaismu.
Centies sasniegt šo stāvokli, ak kalps!

48. TU, CILVĒKA DĒLS!

Katrai lietai ir sava zīme. Mīlestības zīme ir stingrība pastāvēt Manu pavēļu priekšā un pacietība, izturot Manus pārbaudījumus.

49. TU, CILVĒKA DĒLS!

Patiess mīlētājs ilgojas pēc pārbaudījumiem, kā dumpinieks ilgojas pēc piedošanas un grēcinieks pēc žēlastības.

50. TU, CILVĒKA DĒLS!

Ja Manā ceļā tev negadās likstas, kā gan tu vari staigāt to ceļus, kas ir apmierināti ar Manu labpatiku? Ja ciešanas tevi nenomāc, ilgojoties pēc Manis, kā gan tu sasniegsi gaismu savā mīlestībā pret Manu daili?

51. TU, CILVĒKA DĒLS!

Manis sūtīta nelaime ir Manis lemts liktenis, ārēji tas ir uguns un atriebība, bet iekšēji – gaisma un žēlastība. Steidzies pieņemt to, lai tu kļūsti par mūžīgu gaismu

un nemirstīgu garu. Tā ir Mana pavēle tev,
ievēro to.

52. TU, CILVĒKA DĒLS!

Ja tevi apciemo labklājība, nepriecājies, un,
ja tevi piemeklē pazemojums, nebēdājies,
jo tie abi izgaisīs kā nebijuši.

53. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Ja nokļūsti trūkumā, nebēdājies, jo pienāks
laiks, kad pārpilnības Kungs apciemos tevi.
Nebaidies no pazemojuma, jo pienāks
diena, kad tiksī godāts.

54. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Ja tava sirds tiecas uz to mūžīgo, nezūdošo
valstību un tās mūžsenās, nebeidzamās
dzīves, pamet šo mirstīgo un gaistošo varas
pasauli.

55. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Nenododies šai pasaulei, jo ar uguni
Mēs pārbaudām zeltu, un ar zeltu Mēs
pārbaudām savus kalpus.

56. TU, CILVĒKA DĒLS!

Tu alksti zelta, bet Es vēlos, lai tu būtu brīvs no tā. Tev šķiet, ka esi bagāts, ja tas tev pieder, bet Es domāju, ka esi bagāts, ja atbrīvojies no tā. Pie Manas dzīvības! Tāda ir Mana zināšana, un tādas ir tavas iedomas. Kā gan Mans ceļš var vest turp, kur tavējais?

57. TU, CILVĒKA DĒLS!

Dāvini Manu bagātību Maniem nabaga-jiem, lai debesu valstībā tu vari smelties no nebeidzama diženuma krājumiem un nezūdošas godības bagātībām. Zvēru pie Manas dzīves! Ziedot savu dvēseli ir daudz cildenāk, ja vien tu spētu redzēt ar Manām acīm.

58. TU, CILVĒKA DĒLS!

Visa esošā templis ir Mans tronis; attīri to no visām lietām, lai Es varu tajā ieiet un rast sev mājokli.

59. TU, ESAMĪBAS DĒLS!

Tava sirds ir Manas mājas, turi to svētu, lai varu tajā mājot. Tavs gars ir Manas atklāsmes vieta, attīri to, lai varu tajā izpausties.

60. TU, CILVĒKA DĒLS!

Liec savu roku Manā azotē, lai varu pacelties
pār tevi starojošs un spožs.

61. TU, CILVĒKA DĒLS!

Pacelies Manās debesīs, lai vari sajust
atkalredzēšanās prieku un no nezūdošas
godības kausa baudīt neredzēto vīnu.

62. TU, CILVĒKA DĒLS!

Daudz dienu tu esi pavadījis savās iedomās
un dīkā iztēlē. Cik ilgi vēl snaudīsi savās
cisās? Pacel galvu no snaudas, jo Saule ir
zenītā. Varbūt tā apspīdēs tevi ar dailes
gaismu.

63. TU, CILVĒKA DĒLS!

No svētā Kalna apvāršņa gaisma apspīd
tevi, un tavas sirds Sinaja kalnu ir apņēmis
apgaismības gars. Tāpēc nomet dīku
iedomu plīvurus un ienāc Manā galmā, lai
vari būt gatavs mūžīgai dzīvei un cienīgs
sastapt Mani. Tā tevi nepanāks nāve un
neuzmāksies ne nogurums, ne raizes.

64. TU, CILVĒKA DĒLS!

Mana mūžība ir Manis radīta, Es esmu radījis to tevis labā, izvēlies to par sava tempļa rotu. Mana vienotība ir Manu roku darbs, es to izveidoju tev, ietērpies tajā, lai vari uz mūžu mūžiem būt par Manas nemirstīgās esamības atklāsni.

65. TU, CILVĒKA DĒLS!

Mana varenība ir Mana dāvana tev, un Mans diženums ir Manas žēlastības zīme tev. To, kas Man piedien, neviens nesaprātīs un neviens nespēs pastāstīt. Patiesi, Es esmu to noglabājis savās apslēptajās krātuvēs un savu likumu glabātuvēs par Manas mīlošās laipnības zīmi Maniem kalpiem un Manas žēlastības apliecinājumu Maniem ļaudīm.

66. JŪS, DIEVIŠĶĀS UN NEREDZAMĀS
BŪTĪBAS BĒRNI!

Jūs nespēsiet mīlēt Mani, un dvēseles būs satrauktas, kad tās pieminēs Mani, jo prāti nespēj saprast Mani, nedz sirdis aptvert Mani.

67. TU, DAILES DĒLS!

Zvēru pie sava gara un savas labvēlības!
Zvēru pie savas žēlastības un savas dailes!
Viss, ko esmu tev atklājis ar savas varas mēli
un uzrakstījis tev ar savas varenības spalvu,
ir atbildis tavām spējām un tavai izpratnei,
nevis Manam augstajam stāvoklim un
Manas balsis melodijai.

68. JŪS, CILVĒKU BĒRNI!

Vai nezināt, kāpēc Mēs radījām jūs visus
no vieniem un tiem pašiem pīšļiem? Lai
neviens neceltu sevi pāri citiem. Allaž
apdomājiet savās sirdīs, kā jūs tikāt radīti.
Tā kā Mēs esam radījuši jūs no vienas un tās
pašas vielas, jums jābūt kā vienai dvēselei,
jums ir pienākums staigāt ar vienām kājām,
ēst ar vienu muti un dzīvot vienā zemē, lai
savā visdziļākajā esamībā ar saviem darbiem
un rīcību jūs paustu vienotības zīmes un
atraisītības būtību. Tāds ir Mans padoms
jums, ak, gaismas pulki! Klausiet šim
padomam, lai varat gūt svētuma augļus no
brīnišķā godības koka.

69. JŪS, GARA DĒLI!

Jūs esat Manu dārgumu glabātava, jo jūsos Es glabāju savu noslēpumu pērles un savas gudrības dārgakmeņus. Sargājiet tos no svešiniekiem Manu kalpu vidū un no bezdievjiem Manos ļaudīs.

70. TU, TĀ CILVĒKA DĒLS, KAS TURĒJĀS
PIE SAVAS ESAMĪBAS SAVAS PATĪBAS
ĶĒNIŅVALSTĪ!

Zini, ka Es esmu vēdījis pār tevi svētuma aromātu, esmu visā pilnībā atklājis tev savu vārdu, esmu pilnveidojis caur tevi savu dāsnumu un esmu vēlējis tev to, ko esmu vēlējis pats. Tad esi mierā ar to, kas ir Man tīkams, un esi Man pateicīgs.

71. TU, CILVĒKA DĒLS!

Raksti visu, ko Mēs esam tev atklājuši, ar gaismas tinti uz savas dvēseles plāksņu lapām. Ja tas nav tavos spēkos, tad raksti ar savas sirds asinīm. Ja tu to nespēj darīt, tad raksti ar to sarkano tinti, kas izlieta Manā ceļā. Tas Man tik tiešām ir tīkamāks par visu citu; lai tā gaisma nekad nebeidzas.

Otrā daļa
No persiešu valodas

VISVARENĀ IZPAUSMES
KUNGA VĀRDĀ

1. JŪS, ĻAUDIS, KAM IR PRĀTS, LAI
SAPRASTU, UN AUSIS, LAI DZIRDĒTU!
Pirmais Miļotā aicinājums ir šāds: Tu,
noslēpumainā lakstīgala! Mājo tikai gara
rožu dārzā. Tu, mīlestības Sālamana
vēstnesi! Nemeklē sev patvērumu nekur
citur kā tikai sirdsmiļotā Šebā, un tu,
nemirstīgais fēniks, neapmeties nekur citur
kā tikai uzticības kalnā. Tur ir tavs mājoklis,
ja uz savas dvēseles spārniem tu pacelsies
bezglīgajā valstībā un tieksies sasniegt savu
mērķi.

2. TU, GARA DĒLS!

Putns meklē savu ligzdu, lakstīgala – rozes
burvību, bet šiem putniem – cilvēk sirdīm –,
kas ir samierinājušās ar laicīgajiem pīšļiem,
nomaldījušās no savas mūžīgās ligzdas un
vērsušās acis uz nevērības muklāju, ir laupīta
dievišķās tuvības svētlaime. Ak vai! Cik
dīvaini un nožēlojami, jo viena malka dēļ
tās ir novērsušās no Visaugstākā bangojošās
jūras un attālinājušās no mirdzošā apvāršņa.

3. TU, DRAUGS!

Savas sirds dārzā nedēsti neko citu kā mīlestības rozi, un neatlaid notverto mīlas un ilgu lakstīgalu. Glabā kā dārgumu draudzību ar taisnīgajiem un vairies no tuvības ar bezdievjiem.

4. TU, TAISNĪGUMA DĒLS!

Kurp gan var mīlētājs doties kā tikai uz savas mīļotās zemi? Un kurš meklētājs rod mieru tālumā no tā, ko alkst viņa sirds? Patiesam mīlētājam savienošānās ir dzīvība, un atšķirtība – nāve. Viņa dvēselei nav pacietības, un viņa sirdij nav miera. Dzīvju dzīves viņš atdos, lai varētu steigties uz savas mīļotās mājokli.

5. TU, PĪŠĻU DĒLS!

Patiesi, es tev saku: No visiem cilvēkiem visnevērīgākais ir tas, kas veltīgi strīdas un tiecas pacelt sevi pār savu brāli. Saki: Ak brāli! Lai darbi, ne vārdi ir jūsu rotas.

6. TU, ZEMES DĒLS!

Zini, patiesi, ka sirds, kurā mājō kaut vismazākā drusciņa skaudības, nekad nesaņiegs Manu mūžības valstību, nedz ieelpos svētības saldo aromātu, kas vēdī no Manas svētās ķēniņvalsts.

7. TU, MĪLESTĪBAS DĒLS!

Tu esi tikai viena soļa attālumā no godības pilnajiem debesu augstumiem un dievišķā mīlestības koka. Sper vienu soli un ar nākamo traucies uz nemirstības valstību, un ieej mūžības paviljonā. Ieklausies teiktajā, ko atklājusi Godības Spalva.

8. TU, GODĪBAS DĒLS!

Esi žigls ceļā uz svētumu un nodibini sadraudzību ar Mani, kas ir debesis. Šķīsti savu sirdi ar gara dzirksti un steidzies uz Visaugstākā galmu.

9. TU, BĒGOŠĀ ĒNA!

Steidzies garām zemajām šaubu līkšņām un pacelies pārliecības cildenajos augstumos.

Atver acis uz patiesību, lai tu vari skatīt neaizplīvuroto Daili un iesaukties: Esi slavēts, Kungs, vispārākais no radītājiem!

10. TU, VĒLMJU DĒLS!

Ieklausies, ko saku: Neviena mirstīgā acs nekad neiepezīs mūžīgo Daili, un nedzīva sirds jūsmos tikai par vītušu ziedu, jo līdzīgs meklē līdzīgu un prieku gūst no sev līdzīgiem.

11. TU, PĪŠĻU DĒLS!

Aizver acis, lai vari skatīt Manu daili, aizbāz ausis, lai vari saklausīt Manas balss saldo melodiju, atbrīvojies no visām zināšanām, lai vari saņemt Manu gudrību un atraisies no bagātībām, lai vari smelties no Mana mūžīgās pārpilnības okeāna. Tas ir: Aizver acis uz visu, izņemot Manu daili, aizbāz ausis uz visu, izņemot uz Maniem vārdiem, atbrīvojies no visām zināšanām, izņemot Manu gudrību, lai ar skaidru skatu, šķīstu sirdi un vērīgu dzirdi tu vari ienākt Manā svētajā galmā.

12. TU, CILVĒK AR DIVĒJĀDU REDZI!

Aizver vienu aci un atver otru. Aizver vienu aci, lai neredzi pasauli un visu, kas ir tajā, un atver otru aci, lai saskati Mīlotā svētīto daili.

13. JŪS, MANI BĒRNI!

Es baidos, ka, zaudējuši debesu dūjas dziesmu, jūs atkal nogrimsiet bezizejas zaudējumu dumbrājā, un, nekad neredzējuši rozes skaistumu, atgriezīsieties ūdenī un mālos.

14. JŪS, DRAUGI!

Nepametiet mūžīgo daili nīcīga skaistuma dēļ un nepieķerieties šai mirstīgajai pīšļu pasaulei.

15. TU, GARA DĒLS!

Nāk laiks, kad svētuma paudēja lakstīgala vairs neatklās tev visdziļākos noslēpumus, un tev tiks laupīta dievišķā melodija un balss no debesu augstumiem.

16. TU, NEVĒRĪBAS BŪTĪBA!

Neskaitāmas mistiskas valodas rod izpausmi vienā vienīgā runā, un neskaitāmas slēptas

mistērijas atklājas vienā vienīgā melodijā;
bet diemžēl nav auss, kas to dzird, nedz
sirds, kas to saprot.

17. JŪS, BIEDRI!

Vārti, kas ved uz pārlaicīgo telpu, ir plaši
atvērti, un mīlotā mājoklis ir mīlētāju
asinīm rotāts, bet visiem, izņemot dažus,
ir laupīta šī debesu pilsēta, un pat no šiem
dažiem tikai mazai saujiņai piemīt šķīsta
sirds un svētīts gars.

18. JŪS, VISAUGSTĀKĀS PARADĪZES
IEMĪTNIEKI!

Sludiniet pārliecības bērniem, ka svētuma
valstībā, tuvu debesu paradīzei, ir radies
jauns dārzs, kurā pulcējas debesu valstības
iemītnieki un nemirstīgie augstās paradīzes
pavalstnieki. Centieties tad sasniegt šādu
stāvokli, lai varētu atminēt mīlestības no-
slēpumus no dārza anemonēm un uzzināt
dievišķās un pilnīgās gudrības mistērijas no
tā mūžīgajiem augļiem. Iepriecinātas būs to
acis, kas ieiet un mājō tajā!

19. JŪS, MANI DRAUGI!

Vai esat aizmirsuši to skaidro un starojošo patiesības rītu, kad šajā svaidītajā un svētītajā vietā jūs visi pulcējāties Manā tuvumā dzīvības koka paēnā, kas dēstīts godības paradīzē? Godbijības pārņemti, jūs klausījāties, kā Es izrunāju šos trīs vissvētākos vārdus: Ak draugi! Nevērtējiet savu gribu augstāk par Manējo, nekad nevēlieties to, ko Es jums nevēlu, un netuvojieties Man ar nedzīvām sirdīm, piesārņotām ar pasaulīgām kāribām un alkām. Ja jūs šķīstītu savas dvēseles, jūs tagad atcerētos to vietu un apkārtni, un jums visiem atklātos Manu vārdu patiesība.

Piektās paradīzes plāksnes astotajā no vissvētākajām rindām Viņš saka:

20. AK JŪS, KAS GUĻĀT KĀ NEDZĪVI NETICĪBAS MIGĀS!

Ir pagājuši laikmeti, un jūsu dārgās dzīves ir tuvu beigām, bet neviena šķīsta elpas dvesma nav sasniegusi Mūsu svēto galmu.

Lai gan jūs esat ieslīguši neticības okeānā, jūsu lūpas pauž ticību Dievam. Jūs esat mīlējuši to, kas Man ir pretīgs, un jūs esat draudzējušies ar Manu ienaidnieku. Un tomēr jūs staigājat pa Manu zemi bezrūpīgi un pašapmierināti, neņemot vērā to, ka Mana zeme ir nogurusi no jums un viss tajā vairās no jums. Ja vien jūs atvērtu acis, jūs, patiesi, izvēlētos gaužas bēdas šādu prieku vietā un uzskatītu nāvi labāku par šādu dzīvi.

21. TU, STAIGĀJOŠS PĪŠĻU VEIDOLS!

Es vēlos tikties ar tevi, bet tu Man neuzticies. Tavas dumpības zobens ir nocirtis tavu cerību koku. Es vienmēr esmu tev blakus, bet tu attālinies no Manis. Es esmu tev vēlējies nezūdošu godu, bet tu esi izvēlējies neizmērojamu kaunu. Kamēr vēl laiks, atgriezies, un nepalaid garām savu iespēju.

22. TU, VĒLMJU DĒLS!

Mācītie un gudrie ilgus gadus ir veltīgi centušies sasniegt Visugodinātā tuvumu. Viņi visu savu dzīvi ir meklējuši Viņu, bet

nav ieraudzījuši Viņa daiļo vaigu. Tu bez mazākās piepūles esi sasniedzis savu mērķi un bez meklēšanas ieguvis meklēto. Un tomēr tu esi visnotaļ palicis savas patības plīvurā, un tavas acis nav saskatījušas Mīlotā daili, nedz tavas rokas skārušas Viņa tērpa maliņu. Jūs, kam dāvātas acis, raugieties un brīnieties.

23. JŪS, MĪLESTĪBAS PILSĒTAS
IEMĪTNIEKI!

Nāves brāzmas ir nopūtušas mūžības sveci, un debesu Jaunekļa daili sedz tumsības putekļi. Mīlestības valdniekam uzbrūk ļaundari, un svētā dūja guļ ieslodzīta pūces nagos. Godības nama iemītnieki un debesu pulki sēro un lej asaras, kamēr jūs dusat nevērības mājoklī un dižojaties, it kā būtu patiesi draugi. Cik tukšas ir jūsu iedomas!

24. AK JŪS, NEJĒGAS, KAS TIEKAT SAUKTI
PAR GUDRIEM!

Kāpēc jūs nēsājat ganu maskas, kad iekšēji esat kļuvuši par vilkiem, kas glūn uz Manu ganāmpulku? Jūs esat kā zvaigzne,

kas parādās pirms rītausmas un, šķietami starojoša un mirdzoša, vilina Manas pilsētas ceļiniekus bojāejas ceļos.

25. JŪS, ŠĶIETAMI GODĪGIE, BET IEKŠĒJI NEKRIETNIE!

Jūs esat kā skaidrs, bet rūgts ūdens, kas acij šķiet kristāldzids, bet, kad dievišķais raudzes Noteicējs pārbauda tā labumu, ikviens tā piliens ir nebaudāms. Jā, patiešām, saules stars krīt gan uz putekļiem, gan uz spoguļi, bet to atspulgs atšķiras, kā atšķiras zvaigzne no zemes. Nē, neizmērojama ir šī atšķirība!

26. TU, KAS VĀRDOS ESI MANS DRAUGS!

Apdomā īsu brīdi. Vai tu esi maz dzirdējis, ka draugs un ienaidnieks mājā vienā sirdī? Tad izraidi svešinieku, lai tavš Draugs var ienākt savās mājās.

27. TU, PĪŠĻU DĒLS!

Es esmu lēmis tev visu, kas ir debesīs un uz zemes, izņemot cilvēka sirdi, kuru es esmu vērtis par savas dailes un godības mājokli,

bet tu esi atdevis Manas mājas un mitekli citam, ne Man, un, kad Mana svētuma izpausme meklēja savu mājokli, tā sastapa tur svešinieku un, neatradusi mājvietu, steidzās uz Mīlotā svētnīcu. Un tomēr, nevēloties savu kaunu, Es esmu glabājis savu noslēpumu.

28. TU, IEKĀRES BŪTĪBA!

Daudz dienu rītausmā Es devos no pārļaičīgās valstības uz savu mājokli un atradu tevi mīkstā migā, bezrūpīgi tērzējam ar citiem, nevis Mani. Tad vienā mirklī kā gara zibsnis es atgriezos debesu godības valstībā un savā patvērumā neteicu ne vārda svēto pulkiem.

29. TU, DĀSNUMA DĒLS!

No nebūtības tuksnešu pīšļiem Es pavēlēju tev parādīties un atvēlēju tavai audzināšanai ikvienu esamības atomu un visu radīto lietu būtību. Pirms tu piedzimi no savas mātes miesām, Es dāvāju tev divus bagātīgus piena avotus, acis, kas uzrauga tevi, un sirdis, kas mīl tevi. Savā mīlošajā laipnībā

un savas žēlastības pavēnī Es audzināju tevi
un sargāju tevi ar savu vēlību un atbalstu.
Un Mans nolūks bija, lai tu sasniedz
Manu mūžības valstību un kļūsti Manu
neredzamo dāvanu cienīgs, bet tu tomēr
biju nevērīgs, un, kad tu pieaugi, tu atstāji
novārtā visas Manas dāvanas un nodevies
savām dīkajām iedomām tik ļoti, ka, pilnīgi
aizmirsies un novērsies no Drauga vārtiem,
apmeties Mana ienaidnieka galmā.

30. TU, PASAULES VERGS!

Daudz rītu Manas mīlošās laipnības
vēsmas ir vēdījušas pār tevi, bet atradušas
tevi ciešā miegā nevērības migā. Apraudot
tavu nožēlojamo likteni, tās atgriezās, no
kurienes nākušas.

31. TU, ZEMES DĒLS!

Ja vēlies būt Man tuvu, nemeklē nevienu
citu kā Mani. Ja vēlies skatīt Manu daili,
aizver acis uz pasauli un visu, kas ir tajā, jo
Mana griba un kādas citas būtnes griba gluži
kā uguns un ūdens nevar mājot vienā sirdī.

32. TU, PAR DRAUGU KĻUVUŠAIS
SVEŠINIEK!

Tavas sirds sveci ir iededzis Manu roku spēks, nenodzēs to ar pretmetīgiem patības un kaislību vējiem. Visas tavas kaites dziedēs Manis atcerēšanās, neaizmirsti to. Lai mīlestība pret Mani ir tava bagātība. Glabā to kā savu acuraugu un dzīvību.

33. TU, MANS BRĀLI!

Ieklausies Manas medussaldās mēles tīkamajos vārdos un dzer no Mana mistiskā svētuma avota, ko piepilda Manas saldas ziņas vēstošās lūpas. Dēsti Manas dievišķās gudrības sēklas savas sirds šķīstajā augsnē un aplaisti tās ar pārlicības ūdeni, lai Manu zināšanu un gudrības hiacintes var uzplaukt svaigas un zaļas tavas sirds svētnīcā.

34. JŪS, MANAS PARADĪZES IEMĪTNIEKI!

Ar mīlošas laipnības rokām Es esmu dēstījis svētajā paradīzes dārzā jūsu mīlestības un draudzības jauno kociņu un laistījis to ar savas maigās žēlastības bagātīgajiem ūde-

ņiem. Tagad, kad tam ir pienācis laiks nest augļus, centieties to pasargāt, lai to neaprij iekāru un kaislību liesmas.

35. JŪS, MANI DRAUGI!

Nodzēsiet kļūmju spīdekli un iededziet savās sirdīs mūžīgo dievišķās vadības lāpu, jo nepaies ilgs laiks, kad cilvēces eksaminētāji Pielūgtā svētajā klātbūtnē nepieņems neko citu, kā tikai visšķīstākos tikumus un neaptraipītus un svētus darbus.

36. TU, PĪŠĻU DĒLS!

Gudri ir tie, kas runā tikai tad, kad kāds viņos klausās, gluži kā ūdensnesējs, kas piedāvā ūdens krūzi tikai tad, kad izslāpušais to meklē, un kā mīlētājs, kas runā no sirds dziļumiem tikai tad, kad uzlūko savas mīlotās daiļo vaigu. Tāpēc dēsti gudrības un zināšanu sēklas savas sirds šķīstajā augsnē un turi tās paslēptas, līdz dievišķās gudrības hiacintes uzplaukst no sirds, nevis no dubļiem un pīšļiem.

Tas ir pierakstīts un saglabāts plāksnes pirmajā rindā un paslēpts Dieva mājoklī vissvētākajā vietā.

37. TU, MANS KALPS!

Nepamet mūžības valstību iznīcīgās pasaules dēļ un neatsakies no debesu varas pasaulīgu alku dēļ. Šī ir mūžīgās dzīvības upe, kas plūst no spalvas, kura iemērcta visžēlīgā avotā. Labi klājas tiem, kas dzer no tās!

38. TU, GARA DĒLS!

Atrauj vaļā savu būri un kā mīlestības fēnikss pacelies debesu jumā. Atsakies no sevis un, pilns žēlastības gara, mājo debesu svētajā valstībā.

39. TU, PĪŠĻU ATVASE!

Neremdējies aizejošās dienas bezrūpībā, un nelaupi sev nebeidzamo mieru. Neiemij mūžīgā prieka dārzu pret mirstīgās pasaules pīšļu kaudzi. Pacelies no sava cietuma krāšņajās debesu pļavās un no savas laicīgās pasaules būra uzlido pārļaicīgajā paradīzē.

40. TU, MANS KALPS!

Atraisies no šīs pasaules važām un atbrīvo savu dvēseli no patības cietuma. Tver šo iespēju, jo tā tevi vēlreiz neapciemos.

41. TU, MANAS KALPONES DĒLS!

Ja tu būtu skatījis nemirstīgo augstāko varu, tu censtos pamest šo gaistošo pasauli, bet pirmās pasaules slēpšana no tevis un otrās atklāšana ir noslēpums, ko saprast spēj tikai sirdsšķīstie.

42. TU, MANS KALPS!

Šķīsti savu sirdi no ļaunprātības un bezskaudības ienāc dievišķā svētuma galmā.

43. JŪS, MANI DRAUGI!

Ejiet savam Draugam tīkamus ceļus un ziniet, ka Viņš priecājas par savas radības priekiem. Tāpēc neviens lai neieiet sava drauga mājās bez drauga atļaujas, nedz piesavinās viņa dārgumus, nedz dod priekšroku savām vēlmēm, nevis drauga vēlmēm un nekādā ziņā neizmanto savas priekšrocības pret viņu. Apdomājiet to jūs, kam dāvāta izpratne!

44. TU, GALMINIEK PIE MANA TRŌŅA!

Nedzirdi ļaunumu un neredzi ļaunumu,
nepazemo sevi, nežēlojies un neraudi!
Nerunā ļaunu, lai tev nav jādzird ļaunas
runas par sevi, un nepārspilē citu trūkumus,
lai tavi trūkumi neizskatītos pārāk lieli,
un nevēli nevienam pazemojumu, lai pats
netiec pazemots. Vadi savas dzīves dienas,
kuras ir tikai gaistošs mirklis, ar tīru prātu,
neaptraipītu sirdi, šķīstām domām un
apgarotu dabu, lai, brīvs un mierā ar visu,
tu vari šķirties no savas mirstīgās miesas,
atgūt mistisko paradīzi un laiku laikos
mājot mūžības ķēniņvalstī.

45. VAI, AK VAI! JŪS, PASAULĪGO IEKĀRU
MĪĻOTĀJI!

Kā zibens šautra jūs esat pametuši savu
Vismīļoto un no visas sirds nodevušies
velnišķīgai iztēlei. Jūs liecat ceļus savu tukšo
iedomu priekšā un saucat tās par patiesību.
Jūs piekaļat acis ērkšķim un saucat to par
ziedu. Jūs neesat ievilkusi nevienu tīru elpas
vilcienu, un atraisītības vēsma nav vēdījusi

no jūsu siržu pļavām. Sava Mīļotā padomus jūs esat kaisījuši vējā un pilnīgi tos dzēsuši no savu siržu plāksņu lapām, un kā zvēri laukā jūs klīstat un vadāt dzīvi iekāru un kaislību klajumos.

46. JŪS, CEĻABIEDRI!

Kāpēc jūs esat aizmirsuši pieminēt Mīļoto un attālinājušies no Viņa svētā tuvuma? Skaistuma būtība ir neaprakstāmajā pilī, sēdināta godības tronī, kamēr jūs nododaties veltīgām ķildām. Vēdī svētuma saldā smarža, un šalko dāsnuma vēji, bet jūs nomāc smagas likstas, un jums tas viss ir laupīts. Ak vai, jums un tiem, kas staigā jūsu ceļus un seko jūsu pēdās!

47. JŪS, IEKĀRU BĒRNI!

Nometiet nepelnītas slavas tērpus un atraisieties no augstprātības apmetņa!

Tas ir atklāts trešajā no vissvētākajām rindām, ko rubīnsarkanajā plāksnē rakstījusi un saglabājusi neredzamās Būtnes spalva.

48. JŪS, BRĀĻI!

Savā starpā esiet atturīgi un nepieķerieties pasaulīgām lietām. Nelepojieties ar savu godu un nekaunieties no pazemojuma. Zvēru pie savas dailes! Es esmu radījis visas lietas no pīšļiem, un par pīšļiem Es tās atkal pārvērtīšu.

49. JŪS, PĪŠĻU BĒRNI!

Pastāstiet bagātajiem par nabago pusnakts nopūtām, lai nevērība nenoved viņus postā un nenolaupa viņiem pārpilnības koku. Devība un dāsnums ir Manas īpašības. Labi klājas tiem, kas rotā sevi ar Maniem tikumiem.

50. TU, KAISLĪBU BŪTĪBA!

Atsakies no iekāres un esi pieticīgs, jo alkātīgajam vienmēr viss tiek atņemts, bet pieticīgo visi mīl un slavē.

51. TU, MANAS KALPONES DĒLS!

Neraizējies par nabadzību un nelepojies ar bagātību, jo nabadzībai seko bagātība un

bagātībai – nabadzība. Tomēr būt nabagam it visās lietās, izņemot tās, kas attiecas uz Dievu, ir brīnišķa dāvana. Nenoniecini tās vērtību, jo beigās tevi bagātīgi ar savu klātbūtni atalgos Dievs un tu uzzināsi izteiciena: „Patiesi, jūs esat tie nabagie” nozīmi, un svētie vārdi „Dievam pieder it viss” kā rītausma spoži un krāšņi uzausīs pie mīļotā sirds apvāršņa un nešaubīgi mājos labklājības tronī.

52. JŪS, NEVĒRĪBAS UN KAISLĪBU BĒRNI!

Jūs esat ielaiduši Manu ienaidnieku Manās mājās un izraidījuši no tām Manu draugu, jo jūs savās sirdīs lolojat nevis Manu, bet citas būtnes mīlestību. Uzklusiet sava Drauga vārdus un vērsiet skatu uz Viņa paradīzi. Pasaulīgie draugi, meklējot savu labumu, izliekas mīlam cits citu, bet jūsu patiesais Draugs ir mīlējis un mīl jūs tikai jūsu pašu dēļ. Patiesi, jūs vadot, Viņš ir panesis neskaitāmas likstas. Neesat neuzticīgi šim Draugam, nē, labāk steidzieties pie Viņa. Tāda ir patiesības vārda un uzticības

rīta zvaigzne, kas uzlēkusi pie visu vārdu Kunga spalvas apvāršņa. Atveriet ausis, lai varat ieklausīties Dieva, palīga briesmās, pašpastāvošā, vārdā.

53. JŪS, KAS LEPOJATIES AR LAICĪGĀM BAGĀTĪBĀM!

Ziniet, ka, patiesi, bagātība ir liels šķērslis starp meklētāju un viņa vēlmju objektu, starp mīlētāju un viņa mīļoto. Bagātie, izņemot dažus, nekādā ziņā nerasniegs Viņa tuvuma galmu, nedz ieies gandarījuma un samierināšanās pilsētā. Labi klājas tam bagātņiekam, kuru viņa bagātības nekavē sasniegt mūžības ķēniņvalsti, nedz laupa viņam nezūdošo valstību. Zvēru pie Dižākā Vārda! Šāda bagāta cilvēka spožums apgaismos debesu iemītņiekus, kā saule apgaismo cilvēkus uz zemes.

54. JŪS, ZEMES BAGĀTŅIEKI!

Es esmu aizbildņis nabagājiem jūsu vidū. Sargājiem Manus aizbilstamos un nenododieties tikai jūsu pašu bezrūpīgajai dzīvei.

55. TU, KAISLĪBU DĒLS!

Attīries no bagātības sārņiem un pilnīgā
mierā ieej nabadzības valstībā, lai no
atraisītības avota tu vari dzert mūžīgās
dzīvības vīnu.

56. TU, MANS DĒLS!

Saiešanās ar bezdievjiem vairo bēdas, bet
biedrošanās ar taisnīgajiem notīra rūsu no
sirds. Kas meklē saskarsmi ar Dievu, lai
draudzējas ar Viņa mīļotajiem, un kas vēlas
ieklausīties Dieva vārdā, lai ieklausās Viņa
izraudzīto vārdos.

57. TU, PĪŠĻU DĒLS!

Piesargies! Nesaejies ar bezdievi un nemeklē
draudzību ar viņu, jo šāda draudzība vērs
sirds starojumu elles ugunīs.

58. TU, MANAS KALPONES DĒLS!

Ja meklē Svētā Gara žēlastību, biedrojies
ar taisnīgo, jo viņš ir dzēris no mūžīgās
dzīvības kausa, ko sniegusi nemirstīgā
Kausa Nesēja roka, kas kā patiesa rītausma
atdzīvina un apgaismo mirušo sirdis.

59. JŪS, NEVĒRĪGIE!

Nedomāriet, ka siržu noslēpumi ir slēpti, nē, variet būt droši, ka tie ir kā ar kalnu iekalti skaidri salasāmiem burtiem, un svētās Būtnes tuvumā tie ir skaidri redzami.

60. JŪS, DRAUGI!

Patiesi, Es saku: Viss, ko jūs esat noslēpuši savās sirdīs, Mums ir pieejams un skaidri redzams kā diena, un tas netiek atklāts ne jau jūsu nopelnu dēļ, bet pateicoties Mūsu žēlastībai un labvēlībai.

61. TU, CILVĒKA DĒLS!

Rasas lāsīti no Manas žēlastības neizmērojamā okeāna Es esmu izlējis pār pasaules ļaudīm, bet neviens no tiem nav tai pievērsies, jo viņi visi ir novērsuši skatu no vienotības debesu vīna un raugās uz divkojošiem nešķīstības sārņiem, un, samierinājušies ar mirstības kausu, ir aizsvieduši nemirstīgās dailes biķeri. Nicināms ir tas, ar ko viņi ir mierā.

62. TU, PĪŠĻU DĒLS!

Nenovērs acis no nemirstīgā Mīlotā nesa-
līdzināmā vīna un neatver tās, lai skatītu
netīras un iznīcīgas mieles. Saņem no svē-
tā Kausa Nesēja rokām mūžīgās dzīvības
kausu, lai iegūtu visu gudrību un varētu
sadzirdēt noslēpumaino balsi, kas sauc tevi
no neredzamās valstības. Vaimanā skaļi, tu,
kam zemi mērķi! Kāpēc tu esi novērsies no
Mana svētā nemirstības vīna un izvēlējies
gaistošu ūdeni?

63. JŪS, PASAULES ĻAUDIS!

Ziniet, patiesi, ka negaidīta nelaime
seko jums un smaga atmaksa gaida jūs.
Nedomājiet, ka viss, ko esat nodarījuši, ir
pazudis no Mana skata. Zvēru pie Manas
dailes! Visus jūsu darbus Mana spalva ar
redzamiem burtiem ir iegravējusi hrizolīta
rakstu plāksnēs.

64. JŪS, PASAULES APSPIEDĒJI!

Nepieļaujiet, ka jūsu rokas apspiež citus,
jo Es esmu apņēmis nepiedot nevienam
cilvēkam netaisnību. Tā ir Mana derība, ko

esmu negrozāmi nolēmis savā saglabātajā plāksnē un aizzīmogojis ar sava goda zīmogu.

65. JŪS, NEPAKĻĀVĪGIE!

Mana iecietība ir jūs iedrošinājusi, un Mana pacietība ir padarījusi jūs nevērīgus, un tāpēc jūs esat piecirtuši piešus ugunīgajam kaislību rumakam, lai tas auļo bīstamos ceļos, kas ved uz pazušanu. Vai domājat, ka esmu nevērīgs, vai neko nezinu?

66. JŪS, TRIMDINIEKI!

Es esmu devis jums mēli, lai jūs pieminētu Mani, neaptraipiet to ar neslavas celšanu. Ja jūs pieveic patības uguns, atcerieties paši savas kļūdas, nevis Manas radības kļūdas, jo ikviens no jums pazīst sevi labāk nekā citus.

67. JŪS, IEDOMU BĒRNI!

Ziniet, patiesi, pirms spožā rīta blāzma ausīs pie mūžīgā svētuma apvāršņa, sātaniskie noslēpumi un ļaunie darbi, darīti nakts melnumā, tiks celti gaismā un pasaules ļaudīm būs skaidri redzami.

68. TU, NEZĀLE, KAS UZDĪGST PĪŠĻOS!

Kāpēc tavas aptraipītās rokas vispirms neskar tevis paša tērpu un kāpēc tu, ar sirdi, piesārņotu ar kārībām un kaislībām, meklē saskarsmi ar Mani un vēlies ienākt Manā svētajā valstībā? Tālu jo tālu tu esi no tā, ko vēlies.

69. JŪS, ĀDAMA BĒRNI!

Svēti vārdi un šķīsti un krietni darbi paceļas debesu godības augstumos. Centieties attīrīt savus darbus no savtības putekļiem un liekulības un meklējiet godības galma labvēlību; jo nepaies ilgs laiks, kad nāks tie, kas Pielūgtā svētajā klātbūtnē izvērtēs cilvēci, un nepieņems neko citu kā tikai nevainojamus tikumus un neaptraipītus un šķīstus darbus. Tā ir gudrības rīta zvaigzne un dievišķais noslēpums, kas paceļas pie dievišķās gribas apvāršņa. Svētīti ir tie, kas vērs skatu uz to.

70. TU, PASAULĪGAIS DĒLS!

Tīkama ir esamības valstība, ja tu to sasniegtu. Brīnišķīgas ir mūžības āres, ja tu

spētu pacelties pāri mirstīgo pasaulei. Salda ir svētā sajūsma, ja tu dzertu no mistiskā kausa, ko tev sniedz debesu Jaunekļa roka. Ja tu spētu sasniegt šo stāvokli, tu būtu brīvs no iznīcības un nāves, no pūlēm un grēka.

71. JŪS, MANI DRAUGI!

Atcerieties derību, ko noslēdzāt ar Mani Párán kalnā, kas atrodas svētā Zamán tuvumā. Es esmu izvēlējis par lieciniekiem debesu pulkus un mūžības pilsētas iemītniekus, bet tagad nerodu nevienu, kas būtu uzticīgs derībai. Bez šaubām, lepņība un dumpīgums ir dzēsuši to no jūsu sirdīm, neatstājot tajās nekādu pēdu. Tomēr, to zinādams, Es gaidīju un nevienam neko neatklāju.

72. TU, MANS KALPS!

Tu esi kā smalki rūdīts zobens, slēpts maks-ts tumsā, un tā vērtība ieroču kalējam nav zināma. Pamet patības un vēlmju maksti, lai tava vērtība spoži un nepārprotami atklātos visai pasaulei.

73. TU, MANS DRAUGS!

Tu esi rīta zvaigzne Mana svētuma debesīs. Neļauj pasaules sārņiem aptumšot savu spozmi. Norauj nevērības plīvuru, lai no mākoņiem tu varētu atplaiksnīties mirdzošs un ietērpts dzīvības rotā.

74. JŪS, IEDOMĪGIE BĒRNI!

Gaistošas varas dēļ jūs esat pametuši Manu nezūdošo valstību un rotājuši sevi ar košo pasaulīgo tērpu, dižojoties ar to. Zvēru pie savas dailes! Es savākšu visu zem vienkrāsainās pišļu segas un nodzēsīšu dažādās krāsas, tikai ne tiem, kas izraudzījuši Manas krāsas, un tā ir attīrīšanās no visām krāsām.

75. JŪS, NEVĒRĪBAS BĒRNI!

Nepieķerieties iznīcīgai varai un nelīksmojiet par to. Jūs esat kā nepiesardzīgs putns, kas paļāvīgi čivina, uzmeties uz zara, līdz pēkšņi putnu ķērāja, Nāve, samīn to pišļos, un melodija, veidols, un krāsa zūd bez pēdām. Tāpēc uzmanieties, jūs, alku vergi!

76. TU, MANAS KALPONES DĒLS!

Vadība ir vienmēr bijusi sniegta ar vārdiem, bet tagad to sniedz ar darbiem. Ikvienam ir jāveic darbi, kas šķīsti un svēti, jo vārdi pieder visiem cilvēkiem, bet tādus darbus kā šos veic tikai Mūsu mīļotie. Tad centies ar visu sirdi un dvēseli izcelties ar saviem darbiem. Šādu padomu Mēs sniedzam tev šajā svētajā un spožajā plāksnē.

77. TU, TAISNĪGUMA DĒLS!

Nakts laikā nemirstīgās Būtnes daile no šķīstības smaragdzaļajiem augstumiem ir parādījusies uz Sadratu'l-Muntahá un gauži raudājusi, un debesu pulki, un debesu valstības iemītnieki vaimanāja par Viņa žēlabām. Tāpēc Viņam tika vaicāts: „Kāpēc Tu vaimanā un raudi?” Viņš atbildēja: „Kā vēlēts, Es pacietīgi gaidīju uzticības kalnā, bet nejutu Es uzticības aromātu no tiem, kas mīt uz zemes. Tad, aicināts atgriezties, Es pamanīju, lūk, dažas svētas dūjas, kuras ar nagiem plosīja zemes suņi. Tad

debesu Jaunava, bez plīvura un žilbinoša, atsteidzās no savas noslēpumainās mītnes un vaicāja pēc viņu vārdiem, un visi vārdi, izņemot vienu, tika nosaukti. Kad viņa uzstāja, tika nosaukts tā pirmais burts, un debesu kambaru iemītnieki traucās ārā no saviem svētlaimes mājokļiem. Un, kad tika nosaukts otrais burts, viņi visi kā viens nokrita zemē putekļos. Tajā brīdī atskanēja balss no visslēptākās svētnīcas: „Līdz šejieni un ne sprīdi tālāk.” Patiesi, Mēs esam liecinieki tam, ko viņi ir darijuši un dara vēl tagad.

78. TU, MANAS KALPONES DĒLS!

Iegremdējies dievišķo noslēpumu straumē, kas plūst no Visžēlīgā lūpām, un uzlūko dievišķās izpausmes rītausmā gudrības rītas zvaigznes neizplīvuroto diženumu. Dēsti Manas dievišķās gudrības sēklas sirds tīrajā augsnē un aplaisti tās ar pārlicības ūdeņiem, lai zināšanu un gudrības hiacintes var uzdīgt, spirtas un zaļas, sirds svētnīcā.

79. TU, VĒLMJU DĒLS!

Cik ilgi tu lidināsies vēlmju valstībā? Es tev esmu dāvājis spārnus, lai tu varētu aizlidot uz mistiska svētuma karaļvalsti un nevis uz sātānisku iedomu pasauli. Es esmu devis tev arī matu suku, lai tu sukātu Manas kraukļmelnās cirtas un nevis pārplēstu Man rīkli.

80. JŪS, MANI KALPI!

Jūs esat koki Manā dārzā, jums jānes krietni un brīnišķīgi augļi, lai labumu gūtu jūs paši un citi. Tāpēc ikvienam pieklājas nodoties arodiem un profesijām, jo tajos rodams bagātības noslēpums, ak saprotošie ļaudis! Jo iznākums ir atkarīgs no līdzekļiem, un Dieva žēlastība būs jūsu piepildījums. Koki, kas nenes augļus, ir allaž bijuši un allaž būs lemti ugunij.

81. TU, MANS KALPS!

Visnekrietnākie cilvēki ir tie, kas nenes augļus šai pasaulē. Tādus cilvēkus var, patiesi, uzskatīt par mirušiem, nē, drīzāk

mirušie Dieva acīs ir labāki nekā šīs laiskās
un nevērtīgās dvēseles.

82. TU, MANS KALPS!

Vislabākie cilvēki ir tie, kas iztiku nopelna
ar savu aicinājumu un izlieto to sev vai
saviem tuviniekiem Dieva, visu pasaulu
Kunga, mīlestības dēļ.

Noslēpumainā un brīnumainā Līgava, kas līdz šim brīdim slēpta zem sludināto vārdu plīvuriem, ar Dieva žēlastību un Viņa svēto labvēlību ir atklāta kā spoža gaisma, ko izstaro Mīlotā daile. Es liecinu, ak draugi, ka labvēlība ir pilnīga, apgalvojums piepildīts, pierādījumi acīmredzami un liecinājumi apstiprināti. Tagad paraudzīsimies, ko atklās jūsu centieni atsacīšanās ceļā. Tādējādi dievišķā labvēlība ir pilnā mērā dāvāta jums un tiem, kas ir debesīs un uz zemes. Lai slava Dievam, visu pasaulu Kungam!

